

ΡΑΜΠΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

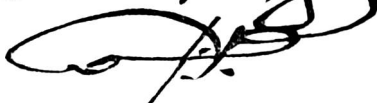
*Εν Ἀθήναις δραχμαὶς 10. — *Εν ταῖς ἑκαρχίαις δραχμαὶς 11

Τριμᾶται λεπτῶν 10

*Εν τῇ ἐξωτερικῇ φράγμα χρυσᾷ 18.

Τριμᾶττι λεπτῶν 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Γεώργιος Π. Κριαράς

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΚΑΙ ΜΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΙΔΕΡΑ

— Τραγούδι τοῦ φυλακισμένου «Ραμπαγᾶ» —

Καὶ μέσ' ἀπὸ τὰ σίδερα
Τῆς φυλακῆς ἀκόμα
Δὲν κλείεται, δὲ βουβαίνεται
Τοῦ «Ραμπαγᾶ» τὸ στόμα
Δὲν τότε σκιάζ' ἡ φυλακὴ.
Τὰ σίδερά της σπάζει
Κι' ἐλεύθερ' ἡ ἰδέα του
Πετιέται, φτερουγιάζει.
Τοῦ τυραννᾶτε τὸ κορμὶ
Ἐστὴ βρώμα τ' ἀρρωστᾶτε
Μὲ τὸ φαρμακαγέρι σας
Ἀρρώστταις τοῦ κολλᾶτε,
Ἐάν ἄνθρωποι παλεύετε
Ἐλεύθεροι μὲ σκλάβο
Καὶ «γιούχ'» ἀκοῦτε τοῦ λαοῦ
Ἀντί ν' ἀκοῦτε «μπράβο!»

Τοῦ τυραννᾶτε τὸ κορμὶ
Ἄ! ὅσω τυραννᾶτε,
Τὸ σῶμα τὸς ἀνώφελα
Ἀγέρα κοπανᾶτε.
Θυμᾶσθε τὸν Ἀνάξαρχο;
Ὁ τύραννος ἐχθρὸς του
Τὸν ἐγουδοκοπάνιζε
Μὰ ὁ κατάδικός του

Τοῦ ἔσκουζε «κοπάνιζε
Τὸ σῶμα κοπανίζεις
Καὶ τὴν ἰδέα, τύρανε,
Καθόλου δὲν ἀγγίζεις».

Ἐάν ἐσταυρώναν τὸ Χριστὸ
Οἱ ἄνομοι Ἑβραῖοι,
Θεὸ μας, ποῦ ἄν ἄνθρωπο
Ἡ ἀνθρωπότης κλαίει
Μποροῦσαν ξάφνου τὸ σταυρὸ
Νὰ σπάσουν, νὰ γκρεμίσουν,
Ἐάν ἤξεραν τί δύναμι.
Μ' αὐτὸν θὰ τοῦ χαρίσουν.
Χωρὶς μαρτύριο καμμιὰ
Ἰδέα δὲ γεννιέται,
Δὲ θρέφεται, δὲ χύνεται
Ἐστὸν κόσμῳ θεριεμένη,
Ἐστὸ αἶμα κι' ἡ ἰδέα μας
Προτῆτερα κυλιέται,
Σταυρόνεται Ἐάν τὸ Χριστὸ,
Γιὰ νὰ ἔγῃ δοξασμένη.

Δημοκρατία, μέτρα τους
Τοὺς τόσους μάρτυράς σου,
Ἡ δάφνη σου ἔξοφύτρωτεν
Ἀπὸ τὰ αἵματά σου.

ΠΡΟΣ ΤΙΝΑΣ ΑΡΜΟΔΙΟΥΣ

Ἐποῖον θαρρεῖ τὸ «Ραμπαγᾶ»
Τῆς φυλακῆς γαμβρὸν

Πετοῦμε μέσ' ἰστὰ μούτρα του
Τὴ λέξι τοῦ Καμβρών.

«Ραμπαγᾶς».

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ

Ήμιαπιστήμως ἀνεκονιώθη, ὅτι κατὰ τὴν ἀνοιξιν γενήσονται μεγάλα στρατιωτικὰ γυμνάσια, ἅτινα μάλιστα οὔτε ἐπὶ τῆς τελευταίας ἐπιστρατείας ἐγένοντο.

Φοβερὸν πρᾶγμα! Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι καλὰ καὶ σώνει, εἰς ὄλα τους ἐννοοῦν νὰ γίνουν καταγέλαστοι.

Μὰ Κύριοι! Γιὰ νὰ σχηματίσητε δύο ταξιαρχίας, ὡς λέγετε, πρέπει νὰ διαθέσητε πρὸς τοῦτο 6 συντάγματα πεζικοῦ, ἐκτὸς τῶν πυροβολαρχιῶν καὶ ἐπιλαρχιῶν, καθόσον, ὡς δὲν ἀγνοεῖτε, τὸ 3ον τάγμα ἐκάστου συντάγματος παρ' ἡμῶν ἀπαρτίζεται ἐκ μόνων τῶν στελεχῶν του. Ὅλον δὲ τὸ πεζικὸν μας, ἀγαπητοῦ μου, σύγκειται ἐκ 10 συνταγμάτων μόνον. Ἐάν λοιπὸν συγκεντρώσητε τὰ 6 τούτων εἰς Θήβας ἢ ὅπου ἄλλου θέλετε, θὰ μείνουν μόνον 4 συντάγματα, ἐξ ὧν τὸ ἐν βεβαίως, ὡς θὰ ἐννοεῖτε, πρέπει νὰ μὲν εἰς Ἀθήνας διὰ τὰς πολυαριθμούς φρουράς, ἐκτὸς ἐάν σχηματισθῇ πρὸς τοῦτο ἐθνοφυλακὴ ὑπὸ τὸν κ. Φιλῆμονα.

Ἄς ὑποθέσωμεν ἤδη ὅτι ἐκ τῶν ὑπολειπομένων τριῶν συνταγμάτων τὸ ἐν θὰ ἐδρεύῃ εἰς Κέρκυραν, τὸ ἄλλο εἰς Λάρισσαν καὶ τὸ τελευταῖον εἰς Πάτρας.

Ἄλλὰ τότε αἱ λοιπαὶ πόλεις τοῦ βασιλείου ὑπὸ ποίων θὰ φρουρῶνται; Βεβαίως δὲν θὰ νομιζήτε (ὅπερ ὅμως δύνασθε καὶ νὰ νομιζήτε, διότι ἀπὸ σὰς ὄλα κανεὶς τὰ περιμένει) ὅτι τὸ σύνταγμα τῶν Πατρῶν, μετὰ τὴν ἐν εἰρήνῃ μάλιστα δύναμίν του, δύναται νὰ φρουρῇ τὴν Σπάρτην, τὸ Ναύπλιον, τὰς Καλάμας, τὴν Τρίπολιν, τὸ Ἄργος, τὴν Πύλον, καὶ τὰς λοιπὰς πόλεις τῆς Πελοποννήσου, οὔτε τὸ τῆς Χαρίσσης, τὰ Τρίκαλα, τὸν Βόλον, τὴν Λαμίαν, τὴν Χαλκίδα, τὴν Ἀμφισσάν, τὴν Αἴγιναν, τὰς Κυκλάδας, καὶ ὄλας τὰς ἄλλας πόλεις τῆς Ἀνατολ. Ἑλλάδος. Μὴδὲ τὸ τῆς Κερκύρας τὰς λοιπὰς Ἰονίους νήσους, τὸ Μεσολόγγιον, τὴν Ναύπακτον, τὸ Καρπενήσιον, τὸ Ἀγρίνιον, τὸν Καρθακασᾶ, τὴν Ἄρταν καὶ τόσα ἄλλα μέρη ἐν τῇ Δυτικῇ Ἑλλάδι. Ἐννοεῖτε δὲ ὅτι ἀρίνομεν τὰ ἀπαραίτητα ἀποσπάσματα δι' ἃ ὑποθέτομεν ὅτι θέλετε ἀποκλειστικῶς ἀπασχολῆσαι τὰ εὐζωνικὰ τάγματα ἅτινα ἐλέφ τῶν ἐκ Βουλγαρίας ἐθελοντῶν ἔχουσιν ὀλίγην δύναμιν.

Σὰς ἐρωτῶμεν λοιπὸν ὄλας αὐτὰς τὰς πόλεις ἅς σὰς ἀνεφέραμεν, καὶ τόσας ἄλλας ἀκόμη ἅς δὲν σὰς ἀνεφέραμεν, καὶ τὰς ὑποίας δύνασθε νὰ μάθητε ἐρωτῶντες τὸν κ. Δήμιτσαν, ποῖος θὰ τὰς φρουρῇ;

Ἴσως ἔχετε τὴν ἀπλότητα νὰ μᾶς εἶπτε ἡ χωροφυλακὴ.

Ἄλλ' εἰς τὴν χωροφυλακὴν, ὧ κλεινοὶ Στρατηλάται, οὔτε ἔπειτα ἀπὸ τρία ἔτη θὰ δύνασθε νὰ ἐμπιστευθῆτε τὰς φρουράς πόλεων. Ἀκόμη δόξα τῷ Θεῷ, τώρα μόνις ἐσκέφθητε νὰ προσκαλλήσητε, κατόπιν πολυετοῦς ὑπηρεσίας των, τοὺς ὑπαξιωματικούς τῆς εἰς τὰ Συντάγματα τοῦ πεζικοῦ πρὸς ἐκγύμνασιν καὶ ἐκμάθησιν τοῦ κανονισμοῦ τῶν πόλεων καὶ φρουρῶν. Περιμένετε λοιπὸν νὰ διδαχθῶσιν αὐτοὶ πρῶτον, καὶ ἀφοῦ μεταδώσωσι τὰ ρωτᾶ των εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοὺς χωροφυλακὰς, τότε τὴν χρησιμοποιεῖτε πρὸς φρουράν, ἀλλὰ καὶ τότε ἐάν ἦνε ἐπαρκής, ἐάν δηλ. ἔχη δύναμιν τουλάχιστον 8 χιλιάδων ἀνδρῶν.

Ἐπιπλέον ἐπίσης ὅτι δὲν θὰ μᾶς ἀναφέρετε καθόλου τὸ μοναχικὸν μας Σύνταγμα τοῦ Μηχανικοῦ, ὅπερ καὶ σήμερον, συγκεντρωμένον ὡς εἶνε, μετὰ δυσχερείας διδῆι καὶ αὐτὴν τὴν φρουρὰν τῶν ἐνταῦθα φυλακῶν, ἀναγκάζομενον νὰ διορίζῃ ὡς σκοποὺς καὶ τοὺς ὑποδεκανεῖς. Πολλῷ μᾶλλον τότε ὅτε ἀπαραιτήτως ἐν τῶν Ταγμάτων του θὰ εὕρισκεται ἐν τῷ Στρατοπέδῳ διὰ τὰς τεχνικὰς ἐργασίας, ἐκτὸς ἐάν κἀπέπεσθε νὰ ἐκτελήτε ταύτας διὰ Μαυροβούνιων ἢ Ἰταλῶν ἐργατῶν οὓς θὰ σὰς δανείσῃ ὁ κ. Τύρ.

Ὅθεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἐάν δὲν σκοπεύετε νὰ ἀυξήσητε τὸν Στρατὸν διὰ μολυβδίνων στρατιωτῶν ἐν τοῦ καταστήματος τοῦ κ. Βουγᾶ, οὐδὲν ἄλλο ἔχετε νὰ μᾶς ἀπαν-

τήσητε, εἰμὴ ὅτι θὰ συγκαλέσητε μερικὰς ἡλικίας ἐφεδρῶν. Τουτέστιν, ἤγουν, δηλαδὴ, μετ' ἄλλους λόγους, ἦτοι, ὅτι θὰ ἔχωμεν ἐπιστρατεῖαν, καὶ ὅτι τὰ γυμνάσια ἅτινα καυχόμενοι κηρύσσετε ὅτι θὰ γίνουν ἐν μεγαλειτέρῃ κλίμακῃ, ἢ τὰ ἐν ἐπιστρατεῖᾳ θὰ τὰ κάμητε ὄχι διὰ τοῦ ἐν εἰρήνῃ στρατοῦ ἀλλὰ διὰ συγκλήσεως ἐπιστρατείας. Ἄφρησιμ!

Ἄλλὰ, χριστιανοὶ μου, ἐάν θελήσητε νὰ συγκαλέσητε μέχρι τοῦ 40οῦ ἔτους βεβαίως τότε θὰ ἔχητε στρατὸν, ὅπως ὄχι μόνον γυμνάσια Ταξιαρχιῶν ἀλλὰ καὶ Μεραρχιῶν ἀκόμη κάμετε. Πλὴν... ἀνάθεμά το γιὰ Πλὴν... δὲν θὰ τολμήσητε οὔτε μίαν ἡλικίαν νὰ προσκαλέσητε.

Ἡ συγκλήσις ἡλικιῶν ἐφεδρείας θὰ ἴναι διὰ τὸν φρακτοφῶρον Στρατηλάτην σας, ἡ βιαία πνοὴ τοῦ ἀνέμου ἣτις θέλει τοῦ καταρρίψῃ τὴν λεοντήν.

Μάλιστα! μάλιστα! Δὲν τολμάτε ὄχι ἡλικίας ἐφεδρῶν νὰ συγκαλέσητε, ἀλλ' οὔτε ἐν ἀπόσπασμα νὰ μετακινήσητε. Πᾶν ἐκτακτὸν ἐξοδὸν θέλει ἀποκαλύψῃ τὸ διὰ μυρίων ραχιῶν συγκεκριμένον ψευδὲς Ἰσοζύγιόν σας. Μὴ χάνεσθε! οὐδὲν μεγάλον γυμνάσιον θὰ κάμετε. Οὐδὲν στρατόπεδον θὰ σχηματίσητε καὶ τοῦτο τὸ λέγομεν ὄχι διὰ Σὰς οἰτινες τὸ γνωρίζετε κἀλλιον ἡμῶν ἀλλὰ διὰ τὸν Λαὸν ὃν ἐξαπατᾶτε, ἀλλὰ διὰ τοὺς δυστυχεῖς Θεβαίους εἰς οὓς ἠθέλησαν διὰ τῆς τοιαύτης διαδόσεως οἱ πολιτευταῖ των, ἐν μέσῳ τῆς οικονομικῆς των καχεξίας, νὰ μεταδώσωσι ψευδεῖς ἐλπίδας.

Ἐκτὸς ὅμως τῆς ἀνεπαρκείας τοῦ Στρατοῦ, ὑπάρχει καὶ ἕτερον ζήτημα, Κύριοι μου!

Βεβαίως θὰ γνωρίζητε (ὅπερ ἴσως καὶ δὲν γνωρίζετε ὅμως) ὅτι, διὰ νὰ γίνουν γυμνάσια Ταξιαρχίας, πρέπει οἱ Στρατιῶται νὰ εἶνε ἐκγυμνασμένοι εἰς τὰ γυμνάσια Στρατιῶτου, Διμοιρίας, Οὐλαμοῦ, Λόγου, Τάγματος καὶ Συντάγματος. Ἦδη ὅμως ποῦ εὕρισκόμεθα; Μόνον εἰς τὰ γυμνάσια Λόγου καὶ τοῦτο ἕνεκεν τοῦ ἀκαταλλήλου τῆς ἐποχῆς τῆς συγκλήσεως τῶν κληρωτῶν. Καὶ γνωρίζετε πόσαι ἡμέραι διὰ γυμνάσια μένουσιν μέχρι τῆς ἀνοίξεως, ἐάν βεβαίως ἀνοιξιν ἐννοεῖτε, ὅπως ὅλος ὁ κόσμος, ἀπὸ τὰ τέλη Μαρτίου καὶ ἔπειτα. Ἀραιφουμένων τῶν ἑορτῶν, τῶν Κυριακῶν καὶ καθ' ὑπολογισμὸν τῶν βρογερῶν ἡμερῶν μόνον 40—50 τὸ πολὺ, αἰτινες μᾶς φαίνεται ὅτι ἀφοῦ ἐπὶ δύο μῆνας ἐφθάσατε εἰς τὰ γυμνάσια Λόγου, δὲν θὰ σὰς φθάσουν οὔτε διὰ τὴν ἐκμάθησιν τῶν γυμνασίων τοῦ Τάγματος.

Ἀναβάλλετέ τα, ὦ γελοιοὶ Μεγαλομανεῖς, τὰ γυμνάσιά σας, μέχρι τοῦ φθινοπώρου τουλάχιστον. ἢ κἀλλιον ἀφοῦ ἔχετε τώρα πλέον διετῆ θητεῖαν, ἀναβάλλετέ τα διὰ τὴν ἀνοιξιν τοῦ 1890, ὅτε καὶ οἱ στρατιῶται σας θὰ ἴναι καλλίτερον γυμνασμένοι, καὶ χρήματα πιστεύομεν ἄρετᾶ θὰ ἔχητε ἐκ τῶν πλεονασμάτων (ὀλίγου δεῖν νὰ εἶπω περισσευμάτων). ἅτινα θὰ σὰς ἀφήσῃ τὸ οικονομικὸν ἔτος 1889 καὶ... πάλιν βλέπομεν.

Μὴ ζητήσητε, γιὰ ὄνομα Θεοῦ! ἐκτὸς τῶν πανηγυρικῶν σας παρωδιῶν, δι' ὧν μᾶς ἐγελοιοποιήσατε ἄρετᾶ, νὰ μᾶς καταστήσητε γελοιοδωδέστους διὰ τῶν μεγάλων σας αὐτῶν γυμνασίων. Διότι ἐάν κἀπέπεσθε σπουδαίως, ὅπερ ἀμφιβάλλομεν, νὰ κάμητε γυμνάσια, οὐδέποτε βεβαίως θὰ δυνηθῆτε νὰ φθάσητε ὡς πρὸς τὴν τελειότητα τὰ ἐν ἐπιστρατεῖᾳ ἐκτελεσθέντα γυμνάσια ὑπὸ τοῦ 1ου πεζικοῦ Συντάγματος ἐνταῦθα, καὶ τοῦ 7ου τοιοῦτου ἐν Χαλκίδι καὶ Βόλῳ, δι' ἃ δύνασθε νὰ ἐρωτήσητε τοὺς στρατηγούς κ. κ. Βοσπὲρ καὶ Σαπουντζᾶκην, ἂν καὶ τότε ὑπῆρχεν ἡ ἀνάγκη τῆς καταλήψεως ὑπὸ ἰσχυρῶν ἀποσπασμάτων τῆς μεθορίου γραμμῆς.

Μέχρι τότε δὲ τὸ καλλίτερον ὄλων εἶνε νὰ ἐκγυμνάσητε τοὺς στρατιώτας σας καὶ τοὺς ὑπαξιωματικούς σας ἀκόμη, εἰς τὸ ρίμμα, ἵνα μὴ βλέπομεν τὸ ἀπελπιστικὸν διὰ τὸν στρατὸν ἀποτέλεσμα, ἐν τοῖς ἀγῶσι τῆς σκοποβολῆς, ὅτι ἐπὶ 144 διαγωνισθέντων ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν καὶ ἐξ ἀποστάσεως 200 μόνον μέτρων, οἱ 64 οὐδεμίαν σφαῖραν ἐπέτυχον

τὸν σαθρὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ κ. Εἰσαγγελέως μετ' ἐπιτυχαστάτης καὶ λεπτοτάτης εἰρωνείας ἀναφρονῶν :

— «Καὶ πῶς ! Εἶναι ὄβρις λοιπὸν αὐτὴ νὰ λάβῃ ὁ διαδόχος τὴν Μανωλάδα ;»

— «Πῶς ! Ὁ περὶ Μανωλάδος νόμος τῆς 27 Μαΐου 1887 δὲν εἶναι ἀρκετὸς διὰ τὸν κ. Εἰσαγγελέα ;»

Ἐν δὲ τῷ ποιήματι τῷ ἐπιγραφομένῳ «ἡ δεκάτη Ὀκτωβρίου ἢ τὸ φάντασμα τοῦ Ὀθωνος» ἐθεωρήθησαν ἐπιλήψιμοι οἱ στίχοι—

«Γιατὶ ἐγὼ δὲν ἴ' ἀφίνα
κανένα ἴστην Ἑλλάδα
Δούκα τῆς Σπάρτης ἄχαφνα
ἢ Κόντε Μανωλάδα.—

Ἐνῶ δὲ τοὺς στίχους τούτους ἐκστομίζει οὐχὶ ὁ συντάκτης τοῦ Ραμπάγα, ἀλλὰ τὸ φάσμα τοῦ Ὀθωνος, ἐν φάσμα δὲ εἶναι βεβαίως ἀκαταδίωκτον, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὰ βασιλικὰ λόγια δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τεθῶσιν ὑπὸ τὴν λογοκρισίαν τοῦ κ. Εἰσαγγελέως, καθὼς σεβαστά, ἔστω καὶ παρὰ φάσματος βασιλέως προερχόμενα, ἐν τούτοις, παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα, ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς τὰ κατὰσσει, ὡς σῶμα τοῦ ἐγκλήματος καὶ καταλογίζει ταῦτα εἰς βᾶρος τοῦ ἀτυχοῦς δημοκρατικοῦ συντάκτου, ὡς νὰ ἐθεώρει καὶ αὐτὸς ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ἀνεπαρκῆ τὰ ὑπ' αὐτοῦ λεγθέντα καὶ ὄφειλε νὰ φορτωθῇ καὶ τὰς φράσεις ἐνὸς βασιλικοῦ φάσματος· αὐτὸς ὁ δημοκράτης νὰ δίδῃ λόγον διὰ τὰς ἰδέας βασιλέως !

Ἄλλὰ καὶ ἐνταῦθα ποῦ ἐγκείται ἡ ὄβρις ; Μήπως διότι τὸ Σύνταγμα κατήργησεν, ἀπαγορεύει καὶ δὲν ἀναγνωρίζει τίτλους τιμαριωτικούς ἐν Ἑλλάδι ;

Ἄλλὰ τότε φαίνεται ἀγροῦν ἢ μὴ σεβόμενος—λέγει ὁ κ. Οἰκονόμος — τὸ ἀπὸ 22 Αὐγούστου 1868 διάταγμα δι' οὗ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἀνεκήρυξε τὸν διάδοχον Δούκα τῆς Σπάρτης».

Μήπως διότι θεωρεῖ τὸν τίτλον «κόμης τῆς Μανωλάδος» ἀνάξιον ἡγεμονικοῦ προσώπου ἢ αὐτὴν τὴν ἐριθώλακα εὐφορωτάτην καὶ παραγωγικωτάτην Μανωλάδα ἀκατάλληλον ὥστε νὰ ἀποτελέσῃ κομπεταίαν, ἐνῶ ἐπὶ τούτου μάλιστα ὁ τίτλος εἶναι οὐσιαστικώτατος καὶ οὐχὶ μόνον ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι ;

Ἄλλ' ὁ κ. Οἰκονόμος ἀνιχνεύει ἀκαταπόνητος καὶ ἀνακαλύπτει ὅτι Ἑλληνικὸς τιμαριωτικὸς τίτλος κοσμῆ αὐτὸ τὸ Ἀγγλικὸν στέμμα καὶ ὅτι μάλιστα τὸ τιμᾶριον γειτνιάζει πρὸς τὴν Μανωλάδα. Τί φυσικώτερον μιὰ κομπεταία νὰ κείται παραπλευρῶς ἐνὸς δουκάτου ; Καὶ ἀφοῦ μέλος τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας τῆς Ἀγγλίας εἶναι Δουξ τῆς Γλαρέντης ψιλῶ τὸ ὄνοματι διατὶ καὶ μέλος τῆς Ἑλλ. Βασιλ. Οἰκογενείας νὰ μὴ ἦναι, — καὶ κατ' οὐσίαν μάλιστα — κόμης τῆς Μανωλάδος ἤτις δὲν εἶναι δὴ τόσον ἀσήμαντος — ἐπιφέρει ὁ κ. Οἰκονόμος — ὥστε νὰ μὴ ἦναι ἀξία ἐνὸς ἡγεμονικοῦ τίτλου ! . . .

Ἐν τέλει ὁ κ. Οἰκονόμος ἐπισκοπεῖ τὸ σύνολον τῶν ἐπιληψιμῶν ποιημάτων καὶ δὲν εἰσέρχεται μὲν εἰς ἀνάπτυξιν τοῦ περισπουδάζοντος θέματος, ὅπερ γεννᾶται ἐκ τῆς γενικῆς ἀπόψεως τῆς ἰδέας, ἥτις οἰστρηλατεῖ τὸν ποιητὴν, οὐδὲν ἦτον ὅμως διὰ παρεκβάσεως ἐπικαιρίου καὶ ἐπιτυχοῦς ἀναμνηστικῆς τὴν γνώμην, ἣν αὐτὸς ἄλλοτε ἐξήνεγκεν, ὡς Ἐφέτης καὶ Εἰσαγγελεὺς, ἐπὶ παρομοίων κατηγοριῶν καὶ ἐπωφελεῖται τῆς εὐκαιρίας ἵνα συνεπιφέρῃ χαιρεσάτην καὶ ἐπικαιρωτάτην ἀντίθεσιν τῆς διαφόρου τύχης, ἣν ἔλαβεν ἑκάτερος τῶν τότε κατηγορηθέντων, δηλονότι «τοῦ κ. Χαριλάου Τριχοῦτη, δημοσιογράφου τότε πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ κ. Γεωργ. Σαβδρια, δημοσιογράφου τότε, κλητῆρος νῦν» ! . . .

Καὶ παραθέτει τὰς μεγάλας ἀληθείας ἐρ' ὧν ἐστράφη ἔξενητων τοιαύτην γνώμην. ἦτοι ὅτι «ὁ βασιλεὺς εἶναι θεσμός· ὡς θεσμός ὑπόκειται μὲν εἰς διδασκαλίαν καὶ μεταβολὴν, οἱ ἔμμεσοι ὅμως ὑπακινεῖται δὲν δύνανται νὰ τὸν φθάσουν.»

Καταλήγων δὲ τὸ πλήρες ἐννοιῶν καὶ πεπυκνωμένων ἐμβριθῶν καὶ θαυμασίων σκέψεων καὶ ἰδεῶν ὑπόμνημα, ὅπερ δύνανται ν' ἀποκληθῇ ὑπεραπολογία καὶ σθεναρὰ ὑπεράσπισις τῆς ἐλευθερίας τῆς ἰδέας ἐν Ἑλλάδι, ἣν καὶ πράγματι μόνον ζητεῖ, ἀναφωνεῖ εὐθαρσῶς :

Τί πρὸς τοὺς εἰσαγγελεῖς καὶ τοὺς δεσμοφύλακας πῶς ἐννοεῖ ἕκαστος τὸν βασιλέα ἐν τῷ

(4)

ΕΠΗΦΥΛΛΙΣ

(4)

ΧΑΡΤΟΠΑΙΚΤΙΚΗ

Νομίζω ὅτι φαντάζομαι τὸν ἐν τῇ Ἀθήνῃσι φυλακῇ τῶν ὑποδίκων παρὶ μὲ παρὶ αἶνοντα ἐπιμύχῳ ἐπ' ὤμων τὸ ἐπαχθὲς βᾶρος ὀλίγων Σκουλοδειῶν ἑκατομμυρίων. Τόσην θαυματουργὸν δύναμιν ἔχει τὸ παιγνίδιον τοῦτο.

Συμβουλεύω λοιπὸν τῷ κυρίῳ παρὶ μὲ παρὶ, ἄμκ, Θεοῦ θέλοντος καὶ ἀρεοπαγιτῶν εὐδοκούντων ἐγκαταλίπη, (*) τὰ Νανοπούλεια ἀνάκτορα, νὰ λάβῃ μέρος εἰς μίαν ἐξ ἐκείνων τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐσπερίδων παρ' αἷς ἢ συναναστροφή θεωρεῖται κοινὴ καὶ μονότονος, ἂν μὴ ἀλατίζηται καὶ μὲ ὀλίγην χαρτοπαιξίαν. Ἐκεῖ ἐν τῇ οἰκείᾳ αἰθούσῃ, ἃς λάβῃ μίαν ἢ πλείονας δεσμιῶν παιγνιοχάρτων, ἃς θέσῃ ὀλίγα κερμάτια ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ ἃς παίξῃ, ὡς ὧδε περιγράψω.

Ἀφοῦ ὀρισθῇ ἡ δύναμις τοῦ πάγκου ἀναμίγνυνται τὰ χαρτῖα μιᾶς ἢ περισσοτέρων δεσμιῶν καὶ κόπτονται ἀπο-

τιθέμενα κατόπιν ἐπὶ τῆς τραπέζης οὕτως, ὥστε νὰ μὴ εἰσδύῃ ὁ ἀδιάκριτος ὀφθαλμός.

Μετὰ τοῦτο λαμβάνει ὁ παγκίρῃς δρᾶκα ἐξ αὐτῶν καὶ ἐξάγει δύο χαρτῖα, ἐν δι' ἑαυτὸν καὶ ἕτερον διὰ τὸν ἀντίπαλον· ἀκολούθως, ἄρχεται ἐξάγων διαδοχικῶς ἕτερα ἐκ τῆς δέσμης ἄχρις οὗ τῶν ἐξαγομένων τι τύχῃ τὸ ἑαυτοῦ ἢ τοῦ ἐναντίου, ὁπότε κερδίζει οὗτος ἢ ἐκεῖνος.

Κατ' ἄλλην μέθοδον, ρίπτεται ἐν πρώτοις ἐν χαρτῖον ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἔνθεν δὲ καὶ ἔνθεν τούτου ἐναλλάξ ἄλλα μέχρις οὗ πάλιν ἐκ τῶν δεξιᾶ ἢ ἀριστερᾶ ριπτομένων τύχῃ τὸ ἐν μέσῳ ὡς δείκτης τοῦ κέρδους ριπθέν. Καὶ εἰ μὲν συμβῇ νὰ ἐξέλθῃ τὸ δεξιᾶ, κερδίζει ὁ παγκίρῃς, εἰ δὲ τοῦναντίον ὁ ἕτερος.

Ἐν τῇ πρώτῃ περιστάσει, ὅτε ρίπτονται τὰ ἐν μέσῳ χαρτῖα, καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ ὅτεδήποτε, ἂν συμπέσῃ νὰ ἐξαχθῶσι τρία συνεχῶς τὰ αὐτὰ γίνεται Λασκερέ καὶ κερδίζει ὁ πάγκος.

Γενικῶς ἐν τῷ παιγνιδίῳ τούτῳ ὁ παγκίρῃς ὑποχρεοῦται, κερδίσας, νὰ παίξῃ ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς περιόδους ὅλην τὴν δύναμιν τοῦ πάγκου, ἀδιάφορον ἂν αὐτὴ ἐδιπλασιάσθῃ ἢ ἐτετραπλασιάσθῃ ἐκ τοῦ πρώτου ἢ τοῦ δευτέρου κέρδους. Ἐπὶ πλέον ὡς περίοδος κέρδους δὲν λογίζεται ὁ τυχὸν παρεμπίπτων Λασκερέ.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν τριῶν, ὡς εἶπον, περιόδων, ἂν ὁ παγκίρῃς ἐμμεῖνῃ, ὑποχρεοῦται νὰ ἐξακολουθήσῃ ὀλόκληρον ἐκ τριῶν ἄλλων περιόδων σειράν.

(*) Τὰ ἀνωτέρω ἐγράφησαν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παραπεμπτικοῦ βουλεύματος τοῦ Ἀρείου Πάγου.

κόσμῳ, ἂν θέλῃ βασιλέα ἄνθρωπον ἢ βασιλέα λαόν; !...

Καὶ ἀπευθύνει ὑφίστην συμβουλὴν πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς πολιτείας, τοὺς νομοφύλακας, τοὺς θεμιστοπόλους καὶ ἱεροφάντας τῆς Δικαιοσύνης ἀναμνηστικῶν τὴν θεϊαν ρῆσιν τοῦ μεγίστου τῆς ἀνθρωπότητος φιλοσόφου, τοῦ μεγίστου μάρτυρος τῶν ἰδεῶν τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἰσότητος καὶ τῆς χειραφεσίας τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ Ἰησοῦ «**Ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ**».

Διὰ τῶν ἀνωτέρω εἰκῆ καὶ à vol d'oiseau ριθμισῶν ἐπὶ τοῦ χάρτου σκέψεών μας δὲν ἔχομεν τὸ παράπαν τὴν ἀξίωσιν νὰ ἐπικρίνωμεν ἢ σχολιάσωμεν τὸ ὑπόμνημα τοῦ διαπρεποῦς νομομαθοῦς καὶ πολιτευτοῦ, ἀλλὰ νὰ ἐκχύσωμεν μόνον τὴν πληροῦντα τὰ στήθη ἡμῶν ἄκρατον καὶ διάπυρον ἐνθουσιασμόν καὶ θαυμασμόν, πρὸς τὴν διαπρεπῆ πολιτευτὴν καὶ ἀπονεύωμεν τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν ὡς μέλη τῆς μεγάλης τοῦ λαοῦ πλειονότητος, ἥτις πλέον ἢ ἄπαξ ἐξεδήλωσε τὴν πρὸς τὸν κ. Ἀριστ. Οἰκονόμον καὶ τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ ἀφοσίωσιν καὶ πεποιθήσιν.

Vieux.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΓΙΑΤΙ ΤΑΧΑ ΔΙΕΛΥΘΗ;

Γιατί, ὡς ὄναρ, ὡς σκιά, ἢ τλήμων διελύθη;
Μὴ τάχα ἀγλαοὺς καρποὺς εἰς τὸν Στρατὸν δὲν δίδει;
Μὴ μ' ἐμορφιά τὸ στρατεύμα μ' αὐτὴν δὲν ἐκοσμήθη
Κι' ὅπου περᾶ φρικίαςιν σφοδρὰν δὲν μεταδίδει;
Γιατί! γιατί ὁ ὑπουργός, τὸ φλογερὸν καμίνι
Ὅπου ἀνάθει ἀσβεστή εἰς τὸ Στρατὸ φωτιὰ
Μὲ γείρα ἀνοικτίρμονα γιατί νὰ μᾶς τὸ σβύνῃ
Τώρα ποῦ συνεδέθημεν μ' αὐτὸ τόσο βαθεῖα;
Καὶ ἀπὸ τούτους π' ἔγυονε γλυκειὰς ἀναμνήσεις
Δὲν βρῖσκετ' ἕνας νὰ τοῦ πῇ «ὦ! μὴν τὸ διαλύσης.»

Ἐν παρόδῳ σημειοῦται, ὅτι ἂν, ἐπὶ παραδείγματι, ὁ παγκέρης ἐξακολούθησεν τολμηρῶς καὶ εὐδοκιμήσῃ εἰς τέσσαρας σειράς, ἔχων ὡς κεφάλαιον πέντε φράγκα, ἔξει κέρδος εἰκοσι χιλιάδας τετρακόσια ὀγδοήκοντα.

Μ π λ ο ὺ χ ε ρ .

Τὸ παίγιον τοῦτο, καίπερ μὴ διαφέρων οὐσιωδῶς ἄλλου ὁμοίας φύσεως περὶ οὗ θὰ διαλάβωμεν κατωτέρω, εἶναι ἐν τούτοις λίαν περιορισμένης χρήσεως καὶ σπανίως προτείνεται ἐν ταῖς συναναστροφαῖς ὡς μέσον διασκέδασης.

Παίζεται ὡς ἐξῆς ὑπὸ δύο ἢ πλεόντων, ὧν εἰς εἶναι ὁ παγκιέρης.

Ὁ παγκιέρης διανέμει ἀνά ἓν χαρτίον εἰς τοὺς ἄλλους παίκτης, οἵτινες ὀρίζουσιν ἐπ' αὐτοῦ τὸ παικτέον ποσόν. Τούτου γενομένου, ἐξάγει ἐκεῖνος διαδοχικῶς ἐκ τῆς δέσμης δεκατρία χαρτῖα καὶ θεωροῦνται κερδίσαντες ἐκεῖνοι, ὧν τὸ ἑαυτῶν περιλαμβάνεται μεταξὺ τῶν ἐξαχθέντων.

Πρὸς πληρεστέραν κατανόησιν λέγομεν, π. χ. ὅτι παίκτης ἔχων πρὸ αὐτοῦ ἄσος, θέλει κερδίσει ἂν ἐν ἐκ τῶν δέκα τριῶν χαρτίων εἶναι ὁ ἄσος. Ἐν ἐναντία περιπτώσει, ὁ κερδίζων εἶναι ὁ πάγος.

Πῶς τοῦ κατέθηκεν αὐτὴ ἡ σκέψις ἢ σκληρά;
Μὴ τάχα διαλύσεως ἐνέκλειε στοιχεῖα;
Ἢλὴν μᾶλλον συγκολλήσεως γελῶντας πονηρὰ
Ἢ κακογλώσσαις τσαμπουνοῦν. Κι' ἂν ψάξετε τ' ἀρχεῖα
Τοῦ ὑπουργείου τοῦ Στρατοῦ, θὰ εὑρετε εἰς ὅλα
Στοιχεῖα συγκολλήσεως νὰ παίζου καραμπόλα.

Χαῖρε λοιπὸν καὶ Σὺ Νάε Ἄνδρὸς τῆς Ἀφροδίτης!

Ὡς φλογερὸν μετέωρον διήλθες πρὸ ἡμῶν,
Ἐπῆρξε κάθε τέκνον σου μὲ μιὰ οὐρὰ κομῆτης
Καὶ ἤδ' ἡ χεὶρ ποῦ σ' ἔκτισε μὲ ἄγριον θυμόν
Σὲ καταξέριπτει. Καὶ κανεὶς δὲν τοῦπε μὴ κορημνίζῃς
Ἐκεῖνο ποῦ μᾶς ἔδωσε, ὅ,τι καὶ Σὺ γνωρίζεις.

Λογχίας.

ΠΕΡΙ ΥΠΟΔΙΚΩΝ.

Ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 92 τῆς 7 Μαρτίου 1882 φύλλου τῆς «Νέας Ἐφημερίδος» ἀποσπῶμεν τὰ ἐξῆς περὶ ὑποδικίας.

Πρὸς τὴν Σύνταξιν τῆς ἀξιοτίμου καὶ φιλενθρώπου «Νέας Ἐφημερίδος».

Ὅμιλοῦντες διάφοροι περὶ τοῦ ἀτυχοῦς Θ. Βελέντζα, ἂν οὐδ' ἐξ ὀψεως γνωρίζω, διηγοῦντο, ὅτι ἐν τῇ φυλακῇ Μενδρεσῆ ὑφίσταται γυθαυότητος καὶ στενοῦς περιορισμοῦς.

Πρὸς τί ἡ σωματικὴ βάσανος;

Ἐάν ὁ Βελέντζας εἶναι ἔνοχος, ναί! νὰ καταδικασθῇ.
Ἐάν ὁ Βελέντζας κατηγορηθῇ ἐπὶ κακοουργίᾳ, ναί! νὰ κρατῆται προφυλακισμένος, μὴ καὶ ἀποδράσῃ, διότι αὐτὸ εἶναι κυρίως τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου. Ἀλλὰ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ἢ ἐπαγγυήσεως νὰ μεταχειρίζηται πείσεις καὶ νὰ τηρῇ συμπεριφορὰν πέραν τῆς αὐστηρᾶς ἐπικρίσεως.

Ἐν γένει τὸν ὑπόδικον οὐχὶ μόνον δὲν πρέπει νὰ τὸν μεταχειρίζομεθα σκληρῶς, ἀλλ' ὀφείλομεν καὶ νὰ συμπαθῶμεν καὶ ἀγαπῶμεν, ὡς τοὺς λοιποὺς συμπολίτας, ἕως οὗ ἀποφανθῇ ἢ δικαιοσύνη, διότι πιθανὸν νὰ ἦναι ἄθῳος καὶ νὰ φερωμεθα πρὸς αὐτὸν—καὶ ἐάν ἀκόμη ἐπ' αὐτοφῶρῳ συλληφθῇ ἔνοχος—

Τ ρ ἄ ν τ ἔ κ α ρ ἄ ν τ .

Ἀνεκαθεν ἀπὸ πολλῶν χρόνων, τὸ Τρᾶντ ἔ καρὰντ ἀκμάζον ὡς τρόπος πότε μὲν διακυβεύσεως σπουδαίων ποσῶν, ἄλλοτε δὲ ἀπλῆς ψυχαγωγίας, πολὺ τιμᾶται ἐν Εὐρώπῃ παρὰ τῶν ἀνεπτυγμένων τάξεων.

Ἀξίαν καὶ φήμην κέκτηται οὐχὶ διότι ἐν τῇ διεξαγωγῇ του παρουσιάζει τι χάριεν καὶ περιέργον, ἀλλ' ἐπειδὴ ἔτυχε νὰ εἰσαχθῇ κατὰ πρῶτον εἰς ἀριστοκρατικόν τινα κύκλον. Περὶ τούτου ἔχει γράψῃ διεξοδικώτατα ἐν τινι συγγράμματι τοῦ Γάλλου συγγραφεύς, οὗ τὸ ὄνομα τανῦν ἐκφρεύει τῆς μνήμης μου.

Οἱ παῖκται τοῦ παιγνιδίου εἶναι, ὡς ἐν τῷ προηγουμένῳ, δύο ἢ περισσώτεροι, ὧν ὁ εἰς ἀναδέχεται τὸν πάγκον καὶ ἀγωνίζεται πρὸς ἕκαστον τῶν ἄλλων ἰδίχ.

Ὁ παγκιέρης ἀναμίξας τὰ παιγνιόχαρτα, διανέμει ἀνά τρία εἰς ἕκαστον, λαμβάνων καὶ αὐτὸς τόσα. Πρὶν ἢ ἀναστραφῶσι ταῦτα οἱ ἀνταγωνιστῆς τοῦ πάγκου καταθέτουσι τὰς παικτέας ποσότητας καὶ κανονίζεται ἐν ἀκριβεῖα πᾶσα λεπτομέρεια ἐν τῇ σῆσει τοῦ πάγκου καὶ τῶν παικτῶν ἀφ' ἐνός μεταξὺ τῶν τυχόν δι' ἐνός ἀντιπροσώπου παιζόντων ἐξ ἄλλου, διότι συμβαίνει ἐνίοτε πότε μὲν ἐκεῖνος νὰ μὴ ἐξαρκῆ πρὸς πληρωμὴν ὅλων ἐν περιπτώσει ἀπωλείας καὶ ἄλλοτε πολλοὶ ἀπὸ κοινοῦ δι' ἐνός νὰ παίζωσι. (ἀκολουθεῖ).

πρό τῆς ὀριστικῆς καταδίκης του (προσεῖξατε εἰς τὴν φράσιν) ὡς χριστιανοὶ καὶ φιλάνθρωποι.

Ὅπως καὶ τὸν κατάδικον πρέπει νὰ λυπώμεθα καὶ νὰ φροντίζωμεν πῶς νὰ τὸν ἐπαναφέρωμεν εἰς τὴν εὐθεϊαν διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς συμπαθοῦς συμπεριφορᾶς.

— Ἄντι — ὡς συμβαίνει ἐνταῦθα, — νὰ τοὺς κλείνωμεν εἰς τρώγλας καὶ τοὺς θεωροῦμεν ὡς θηρία, φέροντες αὐτοὺς εἰς τελείαν ἀπόγνωσην ἐπὶ τέλους.

Ναὶ! ἀφοῦ δὲν ἔχομεν φυλακὰς τῆς προκοπῆς, ἃς ἔχομεν τοῦλάχιστον συμπεριφορᾶν καὶ φιλάνθρωπιαν, ὡς ἐμπρέπει εἰς πεπολιτισμένους.

Φαλῆς.

Σ. Ρ. — Καὶ ἐν τούτοις ἠθωώθη.

ΠΩΣ ΛΗΣΤΕΥΕΤΑΙ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Θεόδ. Δηλιγιάννης, κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ ἀγορευσίν του ἔκαμε λόγον καὶ περὶ τῶν **κερδῶν** ὅσα ἐκαρπώθησαν οἱ συνομολογήσαντες κατὰ τὸ 1884 μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη τὸ δάνειον τῶν 170 ἑκατομμυρίων.

Οἱ πατριῶται, οἱ συνομολογήσαντες τὸ δάνειον τοῦτο ἐκέρδησαν 17 ἑκατομμύρια!

Μὴ ταράττεσθε· εἶναι ἀληθέστατον. Ὁ ἀδελφὸς λαὸς πρέπει νὰ μάθῃ τὴν ἀλήθειαν, διὰ τοῦτο ὁ «Ραμπαγᾶς» μεταφέρει ἐκ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Δηλιγιάννη τὰ ἑξῆς.

Ἐγὼ δὲν γνωρίζω, οὐδὲ δύναμαι αὐτὸς νὰ προσδιορίσω ἐπακριβῶς τὸ ποσὸν τοῦ κέρδους αὐτῶν. Ἄλλ' ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι εἰργάζοντο τότε μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν, καὶ οἱ ὅποιοι, ὅταν ὁ πρωθυπουργὸς παρητήθη ἀπὸ τὴν ἀρχὴν καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐκλήθημεν ἡμεῖς εἰς αὐτὴν, εἰργάσθησαν μεθ' ἡμῶν, αὐτοὶ μοὶ προσδιώρισαν πόσα κέρδη συνεφώνησαν οἱ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως συναλλαγέντες καὶ τὴν ἐκδοσιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος δανείου ἀναλαμβάνοντες. Ὁ γάρ τις αὐτὸς (δεικνύει φύλλον χάρτου εἰς μέγα σχῆμα) δὲν εἶναι γάρ τις ἐξεργόμενος ἀπὸ τὰ γραφεῖα ἐμοῦ, εἶναι γάρ τις ἐξεληθὼν ἀπὸ τὰ γραφεῖα τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, καὶ ἔχει χαρακτὴρ δὲ τῆς γραφῆς εἶναι χαρακτὴρ γραφῆς δημοσίου ὑπαλλήλου. Ἴδου δὲ ποῖα ἐπ' αὐτοῦ εἰσὶ ἀναγεγραμμένα κέρδη, συγκομισθέντα ὑπὸ τῶν ἀναλαμβάνοντων τὴν ἐκδοσιν τοῦ δανείου.

Δάνειον 170,000,000

- 1). Τὰ ἐξόδα τῆς ἐκδόσεως 2,300,000
- 2). Προμήθεια 1)2 τοῖς ο)ο καθ' ἑξαμηνίαν ἐπὶ τῆς προκαταβολῆς τῶν 35,000,000 πληρωθεῖσαι διὰ τέσσαρας ἑξαμηνίας 700,000
- 3). Τὸ κέρδος (jouissance) ἐνὸς τοκομεριδίου, προκύπτον ἐκ τῆς καταβολῆς τῆς ἀξίας τῶν ὀριστικῶς (ferme) ἀνατεθεισῶν 110,000 ὁμολογιῶν ἐπὶ τρεῖς τριμηνιαίας δόσεις . . . 1,375,000
- 4). Ἀπαλλαγὴ ἐκ τῶν τελῶν τοῦ χαρτοσήμου (λ. 50 ο)ο κατὰ τοκομερίδιον ἑξαμηνιαῖον) τῶν 110,000 ὁμολογιῶν (ferme) ἐπὶ 37 1)2 ἔτη κατ' ἔτος δραχ. 110,000 × 37 1)2 4,125,000
- 5). Ἐκ τῆς διὰ τῆς συμβάσεως, ἐπιβληθείσης εἰς τὸ Δημόσιον ὑποχρέωσης, ὅπως, παρὰ ταῖς ὑποβληθείσας τραπεζαῖς καταθέτη τὰς διὰ τὸ δάνειον ὑπεγγύους εἰσπράξεις. Ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, ὅτι κατὰ τὸ ἐπερχόμενον ἔτος θὰ ᾖναι πραγματοποιημένον ὅλον τὸ δάνειον, καὶ θὰ κατατίθηνται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ περιουσιακῶς 10,000,000 καθ' ἑξαμηνίαν, καὶ ὅτι τὸ ἡμισυ μόνον τοῦ ποσοῦ τούτου καὶ ἐπὶ τρεῖς μόνον μῆνας θὰ ἀπασχολῆται εἰς προεξοφλήσεις ἐμπορικᾶς, θὰ ἀποφέρῃ κατ' ἔτος κατ' ἐλάχιστον

στον ὄρον ὠφέλειαν δραχ. 200,000 × 33 ἔτη .	6,600,000
6). Προμήθειαν διὰ τὰς πληρωμὰς τῶν τόκων 1)2 ο)ο ἐπὶ 10,000,000 κατ' ἔτος δραχ. 50,000 · 33 ἔτη	1,650,000
7). Ἐπειδὴ εἰς τὴν συμβληθεῖσαν Τράπεζαν Κων)πόλεως κατατέθησαν τὰ κεφάλαια τῶν τε ὁμολογιῶν (fermes) καὶ τῆς προκαταβολῆς, ἐπὶ τόκῳ 3 ο)ο εἶχε τὴν εὐκολίαν νὰ καταβάλῃ ταῦτα βαθμηδὸν καθόσον ἀπεσύροντο τὴν εὐκολίαν ταύτην δὲν καταλογίζω εἰς χρήματα. Ἄλλὰ, ἐπειδὴ ἐλάμβανε συγχρόνως ἐπὶ τῶν ἰδίων κεφαλαίων τόκον 7 ο)ο ἐκ τῶν ὁμολογιῶν καὶ τῆς προκαταβολῆς, καὶ συνεπῶς ὤφειλε τὸν αὐτὸν ν' ἀποδίδῃ καὶ ἐπὶ τῶν παρ' αὐτοῦ κεφαλαίων, ὠφελήθη τὴν διαφοράν 4 ο)ο ἀνερχομένην εἰς δραχ.	300,000
	17,050,000

Καὶ τὰ κέρδη, τὰ ὅποια κατὰ τὰς σημειώσεις ταύτας, οἱ συναλλαγέντες μετὰ τοῦ Δημοσίου καὶ ἀναλαμβάνοντες τὴν ἐκδοσιν τοῦ δανείου τῶν 170,000,000 ὑπολογίζονται εἰς 17,050,000. Ἄλλὰ καὶ 17 ἑκατ. ἐὰν δὲν ἦσαν, καὶ 15 ἑκατ. ἐὰν ἐκέρδησαν καὶ 12 ἑκατομ. ἐὰν ἐκέρδησαν, διατί σεις συνομολογήσατε δάνειον καὶ ἐσπεύσατε εἰς τὴν ἄρσιν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας; Διότι οἱ κύριοι οὗτοι, οἱ κερδήσαντες τὰ ἑκατομμύρια ὡς παρέστησαν ἐπερχόμενον τὸν κατακλυσμὸν καὶ σεις ἐσπεύσατε νὰ οἰκοδομήσητε τὴν κλιωτὸν διὰ νὰ σώσετε τὸ Κράτος ἐν αὐτῇ πῶ τοῦ κατακλυσμοῦ.

Α. ΧΡΗΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.— Ποῖοι εἶνε οἱ πατριῶται οὗτοι; **ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.**— Δὲν ἐνθυμοῦμαι, κ. συνάδελφε, ἀλλὰ τὰ ὀνόματά των εἰσὶ γνωστά.

Σ. Ρ. Ὁ «Ραμπαγᾶς» ὁ σωτὴρ πάντοτε τὸν λαόν, γνωστοποιεῖ σήμερον ὅτι οἱ κερδήσαντες πατριῶται τὰ 17 ἑκατομμύρια, εἶναι οἱ κ. κ. **Συγγρὸς καὶ Κορωνιῶς**, καὶ προτείνει νὰ τοὺς ἀπονειμῆθῃ καὶ ὁ **Μεγαλόσταυρος**.

ΜΕΤΑ ΠΕΝΤΕ ΜΗΝΑΣ

(Ἦτοι, τί σκέπτεται ὁ αἰθεροβάμων δήμαρχος νὰ κἀνῃ ὅταν θὰ γίνουιν οἱ νόμοι τοῦ Κωνσταντίνου, ὡς θὰ τιμῆσῃ διὰ τῆς ἀφίξεώς του καὶ ὁ ἔστεμμένος γυναικάδελφός ΜΑΣ!!!)

Πρῶτον.— Θὰ κοσμήσῃ τὸν ἐξώστην τοῦ δημαρχείου διὰ θαυμασίου τὴν τέχνην καὶ μεγαλοπρεποῦς ἀγάλματος τοῦ **Πρωτέως** καὶ θὰ στήσῃ ἐπὶ τῆς εἰσόδου τοῦ ἰδίου καταστήματος — κατὰ μίμησιν τῶν Λεόντων τῆς Βενετίας — δύο μαρμαρίνου **χαμαιλέοντας**.

Δεύτερον.— Θὰ ἐνώσῃ δι' ὑπογείου σύριγγος—ἀγνωστον διατί—τὸ παρὰ τὴν Βορειοδυτικὴν πλευρὰν τοῦ περιβόλου τῆς Βουλῆς **εὐαγὲς κρησφύγετον** μετὰ τοῦ Δημαρχείου.

Τρίτον.— Ἐπειδὴ ἀπεδείχθησαν ἀνωφελεῖς αἱ κοσμοῦσαι τὰ κεντρικώτερα μέρη τῆς πόλεως **βοῦται**, ὁ κ. Δήμαρχος ἀπεφάσισε, κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐσπράξας, νὰ μετασχηματίσῃ τὴν μίαν πλευρὰν των εἰς θύραν ὅπως οὕτω χρησιμεύσωσιν ὡς **καρρατῆματα** τοῦ κρησφύγετου τῆς Βουλῆς, διὰ **χονδρὴν χρῆσιν**.

Τέταρτον.— Θὰ ἑκατονταπλασιάσῃ τοὺς κλασικοὺς ἐκείνους καὶ ἀλησημονήτους **μειναρέδες** ὅπως ἀναρριχώμενος εἰς τὴν κορυφὴν αὐτῶν καθ' ἑκάστην πρωΐαν ἀπαγγέλλῃ, ὡς ἄλλος Χόντζας, τὰς πρὸς τὸν βασιλέα προσφωνήσεις καὶ ἀντιφωνήσεις του, ἀντὶ νὰ τοιχοκολλᾷ αὐτάς, ὡς ἔπραττε μέχρι τοῦδε.

Πέμπτον.— Θὰ παραθέσῃ μεγαλοπρεπὲς γεῦμα ἐπὶ τῆς Πνυκῆς εἰς ὃ θὰ προσκληθῇ καὶ ὁ κ. **Γουτόμης**.

Ἑκτον. — Θὰ παραγγείλῃ νὰ κατασκευάσωσι τὰ μενυτά ὅποια θὰ λάβῃ ἕκαστος τῶν συνδαιτυμόνων ὡς ἀνάμνησιν ἐκ στερεοποιημένου Ἀθηναϊκοῦ κοινοροῦ.

Ἑβδομον. — Θὰ φωτίσῃ δι' ἠλεκτρικοῦ φωτὸς τὰ πέριξ τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν λοιπῶν ἱερῶν λόφων, ὅπως ἴδωσιν οἱ ξένοι τὴν ἀσέβειαν καὶ ἀχρειότητα τῶν ἀπογόνων τοῦ Περικλέους.

Ἑγδοον. — Θὰ ζητήσῃ πίστωσιν δι' ὅλα αὐτὰ, τοῦλάχιστον 500,000,000.

Ἐννατον. — Θὰ κυκλώσῃ τὸ δημοτικὸν κατὰστημα διὰ διατρήτων σωλῆνων φωταερίου, οἵτινες ἀναπτόμενοι τὴν νύκτα νὰ σχηματίζωσι τοὺς στίχους τοῦ αἰμνήστου Ξαλοκώστα: **Εἶνε στάδιον σούφρας λαμπρὸν τὸ μικρὸν τοῦτο γάνι!**

Δέκατον. — Θ' ἀρχίσῃ νὰ ποτίσῃ ἀπὸ σήμερον τακτικῶς μὲ ἀρκετὴν δόσιν διεγερτικῶν τὸ εἰς **Βαρούχιον** ὕπνον παραδιδόμενον μηχανικὸν του.

Ἐνδέκατον καὶ τελευταῖον. — Θὰ παραγγείλῃ εἰς Εὐρώπην νὰ τοῦ ἀποστείλουν ὅσον τὸ δυνατόν τὸ ταχύτερον πεντακόσια βαρέλια **τόνων** καὶ **Σολωμῶν** πρὸς εὐδῶσιν τῶν ἑορτῶν καὶ ἐξοικονομήσιν τῆς πιστώσεως.

Αὐτὰ διὰ σήμερον. Εἶνε καὶ ἄλλα ἀκόμη, πολλὰ καὶ παράδοξα, διότι ὁ δῆμαρχός μας ἐργάζεται δι' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν νυκθημερῶν, ἀλλ' αὐτὰ ἐπιφυλάσσεται νὰ μᾶς τ' ἀνακοινώσῃ ἀργότερα ὁ πολῦτιμος συνεργάτης μας

Χωλὸς διὰδολος.

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑΙ ΘΥΜΗΔΙΑΙ.

— "Οἱ αἱ εὐτυχεῖς βροχηδὸν πίπτουσιν ἐπὶ τοῦ μακροῦ ἡμῶν βασιλείου, πρωθυπουργοῦντος τοῦ Μογγόλου. Ἴσοζύγια, πλεονάσματα, περισσεύματα, ἀνακαλύψεις ἑκατομμυρίων ἀνεπίπτων ἐν τοῖς ταμείοις, συνοικέσια κλπ. Ἐν μόνον ἔλειπεν ἵνα συμπληρωθῇ τὸ πανόραμα τῶν εὐτυχιῶν καὶ καταστῇ τέλειος χρυσοῦς αἰὼν ὁ αἰὼν τοῦ Τρικούπη, αἱ ἀνακαλύψεις· ἀλλ' ἐν τινι τῶν παρελθουσῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς ἐνεφανίσθησαν καὶ αὐταὶ καὶ ἀπρητίσθη οὕτω τέλειος ὁ ἐκ θριδάκων καὶ σελίνων στίφανος ὁ περιβάλλων τὴν φιλωθεῖσαν κεφαλὴν τοῦ περικλεοῦς ἀναμορφωτοῦ.

Ὁ Κοσ. Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἀγγέλλει πρὸς τὴν Σβ. Ὁμήγουριν τῶν πατέρων τοῦ ἔθνους ὅτι ὁ κ. Κόπελας ἐφεῦρε τὸ ἐλὸς πάντων τῶν **ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΚΥΚΛΟΥ** καὶ δι' ἀναφορᾶς του ἐξαιτεῖται τὴν συνδρομὴν τῆς...

— **Θεῖας Προνοίας!**... διακόπτει εἰς βουλευτῆς, ἐνῶ πολλοὶ ἐκ τῆς ἀριστερᾶς κραυγάζουσι

— **ΝΑ ΥΠΟΒΑΛῆ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΟΚΥΡΙΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ!**...

* * *

Ἐκτὸς τῆς βρωμερᾶς ὑποθέσεως τοῦ λησάρχου Τάκη, ἥτις συνετάραξε κατὰ τὴν λήξασαν ἐβδομάδα τοὺς τε κοινοβουλευτικούς καὶ κοινωνικούς κύκλους, ὁ κ. Σωτηρόπουλος ἀπεκάλυψεν ἐν τινι τῶν παρελθουσῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς ἕτερον ἔλλοσος τοῦ κυβερνητικοῦ σώματος, δευτῶν καὶ τοῦτο ἀπόκριναι καὶ εἰδεχθεὶς τὴν ὄψιν.

Πρόκειται περὶ αἰσχρᾶς συναλλαγῆς, τελεσθείσης κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 4 Ἰανουαρίου μεταξὺ ἐνὸς μέλους τῆς κυβερνήσεως καὶ ἐνὸς καταδίκου εἰς δεκαετὴ δέσμη πρῶην τελωνιακοῦ ὑπαλλήλου ἀνήκοντος εἰς οἰκογένειαν ἰσχυρὰν ἀριθμοῦσαν περὶ τὰ 400 μέλη καὶ φίλων τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἡ κυβέρνησις ἐζήτησε νὰ ψηφίσῃ ὁλόκληρος ἡ οἰκογένεια ὑπὲρ τῶν ὑπουργικῶν ὑποσχεθῆσαι ἀντὶ τούτου ν' ἀπονεμῆ χάριν εἰς τὸν κατάδικον. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τούτου παρουσάζει ὁ κ. Σωτηρόπουλος τηλεγράφημα δι' οὗ ἐβιβαιοῦτο ὅτι τὸ διάταγμα τῆς χάριτος ὑπεγράφη καὶ ὅτι θὰ ἐδημοσιεύετο δύο ἡμέρας μετὰ τὰς ἐκλογὰς ἐπὶ τῷ ὄρει ὅμως νὰ ψηφίσῃ ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως ἡ οἰκογένεια τοῦ καταδίκου!.. Τὸ τηλεγράφημα τοῦτο ἀπέστειλε — ἐξακολουθεῖ ὁ κ. Σωτηρόπουλος — ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν Κωστ. Λομβάρδος....

— **ΘΕΟΣ ΣΧΩΡΕΣ' ΤΟΓ!** ἀναφωνεῖ διακόπτων ὁ κ. Κρεστενίτης...

Ἀμφισβητοῦντος δὲ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ τὴν γνησιότητα τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συνυπουργοῦντος ὁ κ. Σωτηρόπουλος λέγει παρασυρόμενος ἐν τῇ ῥύμῃ τοῦ λόγου ὅτι πιθανὸν τὸ τηλεγράφημα νὰ διεβιβά-

σθη — ἢ ὑπεγράφη προφορικῶς κατ' ἄλλην ἔκδοσιν — (ἐνωῶν βεβαίως κατ' ἐντολὴν τοῦ Ἰπουργοῦ ἐστάλη τὸ τοιοῦτο τηλεγράφημα.) Ἄλλ' ὁ κ. Τρικούπης ἀρπάζων τὴν φράσιν κραυγάζει καγγάζων.

— **Φαντασθῆτε** τὴν τηλεγράφημα προφορικῶς διαβιβαζόμενον. **Νὰ σημειωθῇ** εἰς τὰ πρακτικά.

Κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασιν ὁ ἀξίτιμος κ. Σιμόπουλος ἀγορεύων καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν κυβερνητικῶν φορολογικῶν μέσων ἐξαιρῶν ἰσχυρίσθη καὶ προσεπάθη ν' ἀποδείξῃ δι' ἀλόγων ὅτι ἐπληθύνθησαν τὰ φορολογημένα ζῶα μικρὰ καὶ μεγᾶλα, εἰδικῶς δὲ ἐνδιέτρεψε περὶ τὴν καταπληκτικὴν αὐξήσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὄνων ἐν Ἑλλάδι καὶ δὴ ἐν Ἀθῆναις. Ὅστε δύναται νὰ ἀποκληθῇ ὀνολογία τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ λόγου αὐτοῦ.

Ἄλλὰ πῶς εἶς φαίνεται ἡ τοιαυτὴ αὐξήσις τῶν ἀνεξιδάκων τούτων καὶ ὑπομονητικῶν τετραπόδων παρ' ἡμῖν;

Καθ' ἡμᾶς σημεῖον καὶ τοῦτο τῶν καιρῶν καὶ τῆς ἀπαιτουμένης ὀνειού ὑπομονῆς καὶ ἀνεκτικότητος εἰς τὰ ραπίσματα καὶ φορτώματα τοῦ ἐπικαθημένου βαρέως ἐπὶ τῶν τραχήλων ἡμῶν ἀπαισίου αὐθέντου... Διηλαθῆ δὲν μένει παρὰ νὰ γείνωμεν ὅλοι γαιθῆροι.

Σᾶς ἀρέσκει, Ἑλληνικὲ λαεῖ;

Δημόκριτος.

ΧΙΛΙΑ ΔΥΟ

Ἐν τῷ σωφρονιστηρίῳ Ζακύνθου, συμπλοκῆς γενομένης, μεταξὺ τῶν καταδίκων, ἐπληγῶθη ἐπικινδύνως, διὰ σπάθης, ὁ κατάδικος Ν. Πολυδώρου:

Ἄξιοθαύμαστος σωφρονισμός!

Ἐν τῇ Νέᾳ Ἐφημερίδῃ, ἀναγινώσκω ὅτι ἀφίκετο εἰς κ. Ν. Ὑσταζόπουλος. Ἀδύνατον νὰ ἦναι ἐξυπνος ἄνθρωπος.

Κατόπιν τοῦ κατ' αὐτοῦ ἐξαψάλμου ἐν τῇ βουλῇ, τὸν κ. Μπράβον μετονομάζω, ἀνευ Β. Διατέγματος, Γιοῦχαν.

Εἰς τὴν Ὑδραν εἶνα: λέγουσιν, ἐκκλησία τῆς Παναγίας κτισμένη μὲ κρασί, παρὰ πλοίαρχου σωθέντος ἐκ ναυαγίου, ὁ ὅποιος τὸ εἶχε τάμα. Διηλαθῆ, ἀντὶ νεροῦ, μετεχειρίσθησαν διὰ τὴν λάσπην τῆς οἰκοδομῆς κρασί, ἐξ οὗ καὶ ὀνομάσθη Κλίεσσα με βέρε, ἦτοι Κρατσόκλησια. Εἰς αὐτὴν προτεινόμεν ἄν πανηγυρίζουν ὅλοι οἱ ὀρθόδοξοι μπεκρῆδες.

Πολύξερως

ΠΙΦ! ΠΑΦ!

Ἐπεισόδιον Βουλπιώτη. — Ὑποθέτομεν ὅτι ὄλοι μας οἱ ἀναγινώσται εἶναι ἐνήμεροι τῶν ἐν τῇ Βουλῇ διατρεξάντων διὰ τὸ ἐπεισόδιον Βουλπιώτη—Τάκη, ὅπερ πρῶτος ὁ Λεβιδῆς ἐσπενδόνισεν, ὡς ἐκρηκτικὴν σφαῖραν πλήρη παγκλαστίτιδος εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ βουλευτηρίου καὶ ὑπότῃν ρίνα τοῦ τέως πλέον ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης. Ὅλοι ἀνέγνωσαν τὴν τσουχερὴν ἀγόρευσιν τοῦ Λεβιδῆ, τὴν πλήρη ἐλιγμῶν ἀπολογίαὶν τοῦ Βουλπιώτη, τὴν ὑπερφίαλον ἀπάντησιν τοῦ Τρικούπη, τὴν μεστὴν λεπτότητος καὶ δηκτικωτάτην ὀμιλίαν τοῦ Χατζοπούλου καὶ ὅλοι ἀνέγνωσαν τὴν ἐλαφροσατυρικὴν καὶ ἀνεμόσθουρον ὑπεράσπισιν τοῦ τέως ὑπουργοῦ τῆς τέως δικαιοσύνης, παρὰ τῆς **Ἀκροπόλεως** ἀλλ' οἱ πάντες ἐξεπλάγησαν πῶς εὐρέθη μία τοῦ τρικουπικοῦ κόμματος ἐφημερίς νὰ γράψῃ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν **Ὀφείλει νὰ παραιτηθῇ**, κύριον ἄρθρον κατ' αὐτοῦ, ὡραῖα γραμμῆνον ἀληθῶς καὶ δίκαιον, δικαιοτάτον.

Ὅλοι ἐξεπλάγησαν.

Ἐξεπλάγησ καὶ σὺ ὁ τὰς γραμμὰς ταύτας ἀναγινώσκων.

Ἠπόρησες καὶ ἀπορεῖς ἀκόμη πῶς ἔγινε τοῦτο.

Λοιπὸν σκῦψε, νὰ σοῦ τὸ 'πῶ στ' αὐτὶ τὸ μυστικὸ καὶ νὰ σοῦ λύσω τὴν ἀπορίαν.

Ὁ παμπόνηρος Τρικούπης εἶδε κ' ἀπὸ εἶδε πλέον ὅτι ἡ Ἀντιπολίτευσις εἶχεν εἰς χεῖρας τῆς ὡς ἰσχυρὸν ὄπλον κατ' αὐτοῦ τὴν βουλπιωτοτακτικὴν βρομοδουλειάν, διὰ τῆς ὁποίας

θὰ παρέβλαπτε τὸ ἠθικόν του γόντρον καὶ ἔβαλε τὴν Ἐφημερίδα νὰ γράψῃ τὸ πολύκροτον τοῦτο ἄβρον.

Τὸ στρατήγημα ἦτο ἀντάξιον τοῦ πονηροῦ Μεσολογγίτου.

Ὁ Τρικούπης εἶπε πρὸς τὸν Βουλπιώτην.

— Βλέπεις ὅτι τώρα καὶ ἐξ οἰκείων ἔχομεν τὰ βέλη. Ἄνάγκη νὰ παραιτηθῆς.

Καὶ τώρα, ἐμπρὸς ᾧ μνηστῆρες διάδοχοι.

Ἄλλ' ἢ Ἀντιπολίτευσις δὲν ἐξώφλησε μὲ τὸ σκάνδαλον αὐτὸ καὶ ἔχει ἀκόμη κρυμμένα διὰ τὸν Τρικούπην πολλά παλούκια τὰ ὅποια θὰ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ πηδήσῃ. Μεταξὺ αὐτῶν, ὑπάρχει ἐν τῷ ὅποιον ἀμφιβάλλομεν ἂν θὰ κατορθώσῃ νὰ ὑπερπηδήσῃ.

Ἄς ἴδωμεν.

✱

Παραιτεῖται, δὲν παραιτεῖται — Ὁ κ. Βουλπιώτης παραιτεῖται, ὁ κ. Βουλπιώτης δὲν παραιτεῖται. Αὐτὸ τὸ παίγνιδι παίζεται μεταξὺ ἡ κροπόλεως καὶ Ἐφημερίδος. Ὁ **Ραμππαγᾶς** ὁμοίως τὸν θεωρεῖ παρητημένον καὶ θὰ συνοδεύῃ τοῦ λοιποῦ τὸ ὄνομά του καὶ τὸν τίτλον του διὰ τοῦ τέως ἢ τοῦ πρόην, διότι δὲν ἐπέισθη ἐκ τῆς ἀπολογίας του, διὰ νὰ τὸν θεωρῇ ἀθῶον, πιστεύει δὲ ὁ **Ραμππαγᾶς** ὅτι καὶ ὁ μέγας, ὁ ἀνώτατος πάντων δικαστῆς ὅστις λέγεται λαὸς, ὁ ἀδελφὸς λαὸς, δὲν ἠθώωσε τὸν κατηγορούμενον. Ὅσοι δὲ καὶ ἂν ᾖναι ὑπουργοί, ὅσοι καὶ ἂν κρατῆ τὴν βουλήν καὶ τὴν πλάστιγγα τῆς Δικαιοσύνης, ἢ μὲν βουραία κινδυνεύει νὰ σκουριάσῃ εἰς χεῖρας του, τὰ δὲ ζύγια τῆς πλάστιγγῆς του τὰ θεωροῦμεν **ξύγκικα**.

Εἰς πᾶν ἄλλο Κοινοβόλιον θὰ ἐρίπτετο κυβέρνησις ἐκ τοιοῦτου ἐπεισοδίου, ἢ σύσσωμος θὰ παρητεῖτο.

Ἄλλὰ φαίνεται ὅτι ἡ σημερινὴ ψωροκώστανα ὁμοιάζει τὴν Ἀστειγγάναν, ἢ ὅποια ἀδιαφορεῖ ἂν ἐμουντζουρωθῆ ἢ μύτη της.

✱

Lassale et Charlet. — Φαντάσθητε ἠθοποιὸν παρουσιαζόμενον ἐπὶ σκηνῆς μὲ τὴν φυλλάδα στὸ χέρι καὶ ἀναγινώσκοντα τὸ μέρος του, ὡς μαθητῆς, τὴν ἐξήγησίν του... Φαντάσθητε τὸ ἄκρον ἄκρον τοῦτο ὑποκριτικῆς τέχνης καὶ τὸν ἠθοποιὸν τοῦτον δικαιολογούμενον πρὶν ἢ ἀρῆται τῆς ἀναγνώσεως τοῦ μαθήματος, ὅτι δὲν ἔσχε καιρὸν νὰ ἐκμάθῃ ἀπ' ἐξω τὸ μάθημά του, διακόπτοντα διὰ τῆς τοιαύτης μετὰ τοῦ ἀκροατηρίου συνομιλίας τὴν συνοχὴν τοῦ δράματος, ἐξακολουθοῦντα εἶτα ν' ἀπαγγέλλῃ τὸ μέρος του ἐκ τῆς φυλλάδος καὶ φαντάσθητε τὴν ἀνοχὴν καὶ ἀπάθειαν, τὴν ἀνόητον καὶ ὄνειον ὄντως ὑπομονὴν ἀριστοκρατικοῦ (!) ἀκροατηρίου ὑβριζομένου καὶ σαρκάζομένου τοιοιτοτρόπως ὑρ' ἑνὸς ἐκ τῶν ξένων ἠθοποιῶν οὗς περισυνάγει ὁ ἐπιδέξιος Lassale ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἀλλαγῶν δὲν δύνανται νὰ ξεμυτίσωσι κἂν ἐπὶ σκηνῆς καὶ ἔρχονται ἐδῶ νὰ μᾶς μυκτηρίσωσι...

Μόνον κοινωνία Ἀβδηριτῶν ἠδύνατο νὰ ἐπιτρέψῃ καὶ ἀποδεχθῆ ἀπαθῶς τοιαύτας ἀηδίας.

Εὐτυχῶς ὁμοίως οἱ τοιοῦτοι μυκτηρισμοὶ δὲν ρίπτονται κατὰ πρόσωπον τῆς ὑγιούς μερίδος τῆς κοινωνίας μας, ἀλλ' ἐλαχίστης ομάδος ἀνθρώπων ἀπαρητηθέντων κατὰ τὸ πλεῖστον πᾶν ἐθνικὸν καὶ ἄγνόν καὶ ἀπομακρυνθέντων πρὸ τῶν κορδάκων καὶ τῶν **φαιρομηρίδων**, χαιρόντων δὲ καὶ λειποψυχούντων καὶ πᾶσαν ὕβριν καὶ σαρκασμὸν ἀνεχομένων πρὸ τῆς θεᾶς σπαιρούσης ροδαλῆς σαρκὸς καὶ τῶν ἀκκισμῶν ἐταιριδίων.

ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ!

Ἐνεκα τῆς ἀσθενείας ἡμῶν ἐπῆλθε διακοπὴ εἰς τὸ **ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ**, οὗ ὑπολείπεται πλέον ὁ ἐπίλογος.
ΡΑΜΠΑΓΑΣ

ΠΑΡΑΔΟΞΟΛΟΓΙΑΙ

Ὁ Κωνσταντῖνος νὰ τρελλαίνεται διὰ τὴν σοφίαν.

Ὁ Γεώργιος νὰ μὴν ὑποστηρίξῃ τὴν γεωργίαν.

Ὁ Παῦλος νὰ παίρῃ Ἀλεξάνδρον καὶ ὄχι Βιργίνιον.

Εἰς Εὐθύμιος νὰ ᾖναι ἔνεκα τῆς θείσεώς του σοβαρὸς ἄνθρωπος.

Ὁ Σταυρὸς νὰ χάνῃ τὴν ἀξίαν του ἐπέναντι τοῦ Σταύρου (Γεωργίου).

Ὁ Αὐγερινὸς τῆς βουλῆς πᾶσι πᾶ νὰ βασιλέψῃ καὶ ἔπρεπε νὰ μετονομασθῆ, ἀνευβασιλικῶ, Διατάγματος, Ἐσπερος. Ἄλλ' αὐτὸς καὶ βασιλεύων βασιλεύει.

Προτείνω νὰ μετονομασθῆ Ἐξυπνίδης ὁ κ. Μπουφίδης.

Κοντὸς δὲ ὁ ὑποστράτηγος Μακρῆς.

Καὶ ἔπεται συνέχεια.

ΠΟΛΥΞΕΡΟΣ.

Ο ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΕΝ ΤΗ ΕΚΘΕΣΕΙ

Ἐντύπωσιν πολλὴν κάμνει ἐν τῇ Ἐκθέσει εἰκὼν ὠραία καὶ μεγάλη εἰκονίζουσα τὸν Ἅγιον Βασίλειον ἐν στολῇ χρυσοκεντήτῳ. Μῆκος μὲν ἔχει δύο μέτρων, πλάτος δὲ ἑνὸς καὶ δέκα ἑκατοστῶν ἐπομένως ὁ ἅγιος παρίσταται ἐν φυσικῶ μεγέθει. Ἡ Ρωσικοῦ ῥυθμοῦ εἰκὼν αὕτη εἶναι πολυτελεῆς καὶ καλλιτεχνικὸν ἐλαιογράφημα τοῦ ἐν Ρωσσίᾳ σπουδάσαντος κ. Κωνσταντίνου Εὐστρατίου καὶ θὰ ἦτο δῶρον ὠραιότατον εἰς Ἑκκλησίαν, ἂν ἀπερᾶσζέ τις τῶν πλουσίων καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν ν' ἀγοράσῃ αὐτὴν ὅπως τὴν προσφέρῃ. Ἄλλὰ καὶ ἀίθρασιλεύτικο δῶρον εἶναι βεβαίως τὸ καταλληλότερον διὰ τὴν προσεχῆ τοῦ νέου ἔτους ἐορτῆν.

ΣΠΟΥΔΑΙΟΝ ΠΑΡΟΡΑΜΑ. — Εἰς τὸ πρῶτον ποίημα τοῦ προηγούμενου φύλλου τὸ εἰκοστὸν ἡμιστιχὸν ἦτο ἐσφαλμένον εἰς τὴν πρώτην διόρθωσιν, διορθωθὲν δὲ ἔμεινε καὶ ἀπὸ ἐσφαλμένον καὶ εἰς τὴν δευτέραν καὶ ἐπὶ τέλους διορθωθὲν ἐκ νέου τὸ εἰδομεν μετ' ἀπορίας εἰς χειροτέραν κατάστασιν. Τί νὰ κάμωμεν, ἀφοῦ ὁ στοιχειοθέτης μας ᾖναι τόσο ἀδιόρθωτος; Τὸ βῆθὲν πολυπαθὲς ἡμιστιχὸν λέγει «Καιβίεροι ὡς Βυφῶν» ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ «Κυβίεροι καὶ Βυφῶν». Εἰς τὸ ἐξῆς δηλοῦμεν ὅτι θὰ ἐπιβάλλωμεν τῷ στοιχειοθέτῃ πρόστιμον καὶ ὅτι δημοσιεύωμεν τὸ ὄνομά του, ἂν ἐπιμένῃ νὰ μᾶς μασκαρεύῃ τοὺς σείχους μας, ἐν ὑποτροπῇ δεθ' ἀπαιτούμεν τὴν ἀποπομπὴν αὐτοῦ.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ

Τῷ φίλῳ Μ. Φ. — Σπάρτην. Ἀνανεώσατε, ἂν εὐαρεστήθε, τὴν συνδρομήν σας. Ἐλήξε τὴν 11 τρέγοντος. — Κον Α. Π. Σπάρτην. — Ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν, Ἡ συνδρομὴ σας ἀρχεταί ἀπὸ 15 Νοεμβρ. Διὰ τ' ἄλλα δὲν ἔχετε δικαίον. Ὅπου ν' ἀπ' ὄξ' ἀπ' τὸ χορὸ πολλὰ τραγούδια ἔξει. — Β. Δ. Φ. — Μῶλον. Ἐλήφθη ἤρχισεν ἀποστολῆ. — Κον Π. Χρ. Γαλάτσι. — Εἴμεθα σύμφωνοι. Ἐμπρός! Ἀδελφῶ Πατρινοῦ. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐλήφθη ἀργά. Διμοσιεύεται τὴν Πέμπτην.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ κ. Σπυριδῶν Μάζης ἐπκυσεν ἐργαζόμενος εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ΡΑΜΠΑΓΑ, καὶ ἔστω τοῦτο πρὸς γνῶσιν τῶν μεθ' ἡμῶν συναλλασσομένων.

Εἰς ὅσους δὲ τῶν συνδρομητῶν ἐπλήρωσαν εἰς αὐτὸν τὴν συνδρομήν των, ἄνευ ἀποδείξεως φερούσης τὴν ὑπογραφὴν μας, δὲν θὰ δίδεται τὸ φύλλον.

Ἐκ τῶν φυλακῶν, τῇ 18 Νοεμβρίου 1889.

Ὁ διευθυντῆς καὶ ἀρχισυντάκτης τοῦ **Ραμππαγᾶ**
Κλεάνθης Ν. Τριαντάφυλλος.

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΧΑΡΕΜΙΩΝ

Ἡ

ΑΙ ΝΥΚΤΕΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Καὶ

Ἡ ΣΤΕΡΝΑ ΜΕ ΤΑ ΡΟΥΜΗΝΙΑ

Κατὰ μετάφρασιν **Κλεάνθους Τριαντάφυλλου.**

Χίλια ἀντίτυπα τῆς ἐξόχου μυθιστορίας ταύτης πωλοῦνται ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ **Ραμππαγᾶ** εἰς τιμὴν συγκαταβατικὴν.